

Parlament en honor de la victòria al Coll de Panissars, per Daniela Grau

written by Daniela Grau | 9 d'octubre de 2025

Benvolguts connacionals,

Cada any és un plaer i un honor de poder agrair a l'eminent compatriota Teresa Clota l'organització d'aquesta commemoració de la gesta victoriosa dels nostres avantpassats, a finals del segle XIII, contra la croada anticatalana de l'aliança franco-pontifícia. També he de regradar a na Teresa l'oportunitat que em dona de parlar-vos de la situació colonial que patim a la Catalunya del Nord.

Enguany convé més que mai ressaltar la importància simbòlica de ser presents cada any aquí al Coll de Panissars per a refermar-nos en la nostra catalanitat i denunciar les maniobres recurrents franco-espanyoles d'apropiació i manipulació de la història així com d'ensibornament colonialista.

Al final del mes de maig proppassat va tenir lloc al Castell de Bellaguarda, al damunt del Portús, una gran cerimònia d'exaltació patriòtica gal·la amb representants oficials dels dos estats veïns. S'hi celebrà, segons *L'Indépendant*, el diari local en francès, «una vistosa cerimònia en honor dels morts per la pàtria, durant les guerres napoleòniques, nascuts al Departament dels Pirineus Orientals».

S'ha de precisar que el Castell de Bellaguarda ja és en si mateix el símbol de l'annexió francesa: va ser construït per Vauban, responsable de l'ocupació militar i de la repressió després de l'annexió el 1659 dels comtats septentrionals del Principat de Catalunya, l'actual Catalunya del Nord. Enginyer militar en cap va ser nomenat pel rei Lluís XIV comissari

general de les fortificacions i encarregat de la defensa de les noves fronteres franceses. Aquesta enorme fortificació que feu erigir durant 18 anys després del Tractat dels Pirineus s'estén sobre 14 hectàrees i podia acollir 1200 soldats i 150 cavalls. A més a més va servir de camp d'internament de refugiats el 1939. *L'Indépendant* va titular l'article «*Hommage napoléonien et Souvenir français au fort de Bellegarde*» (29.05.2025).

El «*Souvenir français*» o sigui el «Record francès» és de fet el nom d'una associació cada cop més potent a la Catalunya del Nord, més tentacular, que amb el pretext d'honorar els francesos «*morts pour la patrie*» en les guerres, de curar l'estat de llurs tombes en els cementiris i de promoure commemoracions, ha esdevingut el màxim exponent i agent del nacionalisme francès. Genera la multiplicació d'associacions del mateix nom dins els pobles, recluta voluntaris i també joves dins escoles, col·legis i instituts que s'han de cenyir ostentosaament amb la bandera francesa en cerimònies nacionalistes. Es coneixen com els «porta-banderes».

L'articulista de *L'Indépendant* va ressaltar la presència aquell dia al Portús de moltes personalitats, entre altres la sotsprefecta de Ceret com a representant de l'estat francès, el batlle del Portús, el cònsol honorari de França a Girona, tres historiadors rossellonesos i l'ànima de tot plegat, l'incansable general Glin delegat de l'associació als Pirineus Orientals, i ben entès el president del *Souvenir français* de Morellàs. L'article precisa que la finalitat de la cerimònia no era sols de fer memòria històrica, que el moment àlgid n'era la integració i professió de fe dels joves membres ensinistrats.

Per si els lectors de *L'Indépendant*, catalans o turistes no ho tinguessin prou clar, uns mesos més tard, el 24 d'agost, el diari va dedicar una pàgina sencera al Portús, titulada amb enormes caràcters d'un negre ben fosc: «*Le Perthus, village transfrontalier Français* [amb efa majúscula] *amb una història*

insospitada». No hi apareix ni una sola vegada el mot «català». Fins i tot el guia rebla el clau tot afirmant: «és un poble francès de caràcter [sic]». Quant a l'articulista, ella menciona «*les runes de Panissars per meitat franceses i espanyoles*». No apareix tampoc ni una sola vegada en tota la pàgina el mot «català».

A sota un article suplementari dedicat a la fortificació de Bellaguarda recalca que «és una joia històrica» un «forrellat transfronterer» que «vigilà la pau» des del 1659 fins a les guerres napoleòniques.

Manipulen, oculten la nostra història, amaguen la resistència a l'annexió francesa, com si en Vauban ens hagués protegit a nosaltres «francesos» dels «espanyols», quan de fet construï Bellaguarda i altres fortificacions com Mont-Lluís a la Cerdanya per a contrarestar i feroçment reprimir la nostra revolta, la nostra resistència a l'ocupació i annexió del país.

Fixeu-vos en l'evolució dels procediments colonitzadors: al segle passat se solia dir i repetir que som «definitivament francesos», formulació que deixava doncs entendre que no ho havíem estat sempre i que podia incitar la població a saber-ne el com i el perquè. Al segle XXI l'adoctrinament s'ha tant intensificat que periodistes es poden permetre d'esborrar totalment la identitat del país com ho palesa també un altre article publicat al mes de juny de la corresponsal del diari *L'Indépendant* a l'Alta Cerdanya que no va dubtar tampoc en afirmar que «Llívia és un poble espanyol en territori francès» (29.06.2025).

Estem sotmesos al rentatge de cervell permanent amb total impunitat també perquè no tenim l'estat català anhelat, capaç d'ajudar-nos a reaccionar, a restablir i a imposar la nostra història, la nostra llengua més que mil·lenària i a denunciar l'imperialisme francès, el genocidi cultural i lingüístic, la colonització que patim.

Per acabar us faré un ràpid repàs de la nostra desastrosa situació socioeconòmica amb dades oficials publicades recentment a *L'Indépendant*:

Som el segon departament més pobre de França amb un atur de 12,1 per cent quan és de 7 per cent a escala estatal (18.06.2025), és a dir de 5 punts superiors a la mitjana estatal. *La Caisse d'allocations familiales*, la Caixa de subsidis familiars, va presentar el mes de juny el balanç del 2024: ha d'ajudar 238.462 persones, o sigui el 50 per cent de la població del departament (18.06.2025).